

Kynttilänpäivä

Pakanakansojen valo, Israelin kirkkaus

Kynttilänpäivää vietetään neljäkymmentä päivää joulun jälkeen. Se on Herran Jeesuksen temppeliintuomisen, Simeonin kohtaamisen ja Marian puhdistautumisen muistojuhla. Pyhän nimi johtuu siitä, että kirkolliseen käyttöön tarvittavat kynttilät vihittiin silloin koko vuotta varten. Juhlan latinankielinen nimi on Missa luminarum, Kynttilöiden tai Valojen messu. Temppeleihin tuodussa Jeesus-lapsessa tulee kirkkaus Israelille ja valo vieraille kansoille.

Ilmestysmajassa on seitsenhaarainen lamppu kohotaakoista tekoa puhtaasta kullasta. Sen haarojen päissä on öljyä. Lamput palavat yötä päivää. Aaronin tehtävänä on polttaa liitonarkun edessä olevalla suitsutusalttarilla hyväntuoksuista suitsuketta ja panna aamuisin lamput kuntoon sekä nostaa ne iltahämärissä paikoilleen palaamaan (2. Moos. 25:31-40; 30:7-8). Seitsenhaarainen lamppu valaisee hämää ilmeestysmajaa. Se on samalla viitekuva Jumalan luomisvalosta. Seitsenluku tulee seitsemästä planeetasta, joita pidettiin Jumalan silminä. Ne valvovat jatkuvasti koko luomakuntaa (vrt. Sak. 4:10b). Lampusta tulee vähitellen erityinen Israelin ja Vanhan liiton hurskauden tunnuskuva, merkki siitä, että Israelin tulee olla valona myös vieraille kansoille.

Profeetta Sakarjan näkemässä lampunjalassa on öljyvatia, jonka reunassa on seitsemän lamppua ja kussakin lampussa seitsemän liekkiä. Lampunjalan vieressä on kaksi oliivipuuta, kaksi oliivipuun lehvää ja runsaasti öljymarjoja, joista vuotaa öljyä kahden kultaisen putken kautta. Tulkitseva enkeli ilmoittaa Sakarjalle, että ihmeellisesti öljyä virtaavat puut ovat kaksi ”öljyllä voideltua, jotka ovat kaiken maailman valtiaan palveluksessa” (Sak. 4:1-14). Näiden katsotaan tarkoittavan ylipappi Joosuaa (sama nimi kuin kreikkalaistettu Jeesus) ja Serubbabelia, jonka tehtävänä on rakentaa Jerusalemin temppeli. Hän saa rohkaisun Jumalalta vaikeaan työhönsä: ”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak. 4:6b). Jumalan Henki on saattava temppelin rakennustyön päätökseen omalla tavallaan samoin kuin ihmeellisistä oliivipuista virtaava öljy panee seitsemän kertaa seitsemän lamppua valaisemaan loputtomasti.

Hurskas Simeon, joka Uuden testamentin ulkopuolisen perinteen mukaan on pappi, tulee temppelissä Jeesuksen vanhempien luokse, ottaa lapsen käsivarsilleen ja ylistää Jumalaa Pyhän Hengen valaisemana. Hänen silmänsä ovat nyt nähneet Herran Voidellun, Jumalan kaikille kansoille valmistaman pelastuksen (hepreaksi JESHU'A, sama kuin kreikkalaistettu Jeesus). Profeetta Jesajan ennustuksia lainaten Sakarja ilmoittaa sylissään olevan Jeesus-lapsen olevan se valo, joka koittaa pakanakansoille, ja kirkkaus, joka loistaa Jumalan valitsemalle kansalle, Israelille (vrt. Jes. 42:6; 46:13; 49:6).

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 48:11-15

Su: Jes. 52:8-10, 2. Kor. 3:18 - 4:6, Luuk. 2:22-32(-35)

Ma: 1. Tim. 6:13-16

Ti: Joh. 1:14-18 / Jes. 11:9-10

Ke: 2. Moos. 33:18-23

To: Joh. 12:35-36

Pe: 1. Joh. 1:5-7 / Mal. 3:1-4 La: Mal. 3:1-2

Virsirukous:

Tänään jälleen Herran kansan kiitosvirsi viritkään, Maria kun Jeesus-lapsen kantoi Herran pyhäkköön, jotta lapsen puolesta uhraisi hän uhrinsa.

Jeesus, lailla Simeonin sinuun tahdon katsoa, nähdä, että autuuteni minulla on sinussa, että autuus kaikkien myös on minun, syntisen.

48: 1, 6